FCI Standard
13.06.1997 (GB

Nr 249
(ORG 11.12.1996)

MALLORCA MASTIFF

(PERRO DOGO MALLORQUIN, CA DE BOU)

Oprindelsesland: Spanien

Anvendelse: Vagt- og beskyttelseshund.

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser og Sennenhunde),
Sektion 1.2 (Molosser af Mastiff-type).
Uden brugsprøve.

Historie: Fra gammel tid har søfarten fra øst til vest i Middelhavsområdet medført udveksling af kultur og videnskab mellem nationerne. Selv om disse gensidige forbindelser især har været af forretningsmæssig natur, har de også givet anledning til udveksling af husdyr. Blandt disse var hunde til vagt og bevogtning, der var nødvendig i havne og beboelser ved kysten som beskyttelse mod pirater og røvere, der kom ad søvejen. Af disse for det meste store, stærke og robuste hunde med vældige hoveder og kraftige tænder gjorde en bestemt type sig bemærket. Det var Mastiff'en fra den Iberiske Halvø, som i Spanien blev anvendt i forskellige områder som jagthunde eller til kamp mod tyre eller andre hunde. Denne race fulgte kong Jacob I på hans erobringer og kom til de Baleariske Øer omkring 1230. I det 17. århundrede kom Minorca og andre områder under britisk herredømme som følge af Utrecht-traktaten. Englænderne bragte deres egne kamp- og vagthunde med sig til Balearerne og krydsede dem med de iberiske Mastiffer, som også fandtes på de Baleariske øer. I begyndelsen af det 18. århundrede var kampe mellem hunde og tyre ("bull baiting") meget populære, og øernes britiske beboere søgte en race, som var velegnet til den slags kampe. Disse forhold forklarer navnet "Ca de Bou" (Bull Dog). I den spanske hundestambog fra 1923 er denne races eksistens allerede etableret. Den første officielle registrering fandt sted i 1928, og i 1929 blev racen for første gang fremstillet på en udstilling i Barcelona.

Helhedsindtryk: En typisk Molosserhund af noget langstrakt bygning, stærk og kraftfuld, af middelstørrelse. Kønspræget er fremtrædende i hovedet, som hos hanner har et tydeligt større omfang end hos tæver.

Temperament: Selv om racen af naturen er rolig, kan den under visse omstændigheder være modig og dristig. Den er godmodig over for mennesker, trofast og hengiven over for sin herre. Som vagt- og beskyttelseshund er den uovertruffen. Under rolige forhold er den tillidsfuld og selvsikker. Når den opildnes, er dens udtryk gennemborende.

Hoved: Kraftigt og massivt.

Skalleparti:

Skalle: Stor, bred og næsten kvadratisk. Hovedets omkreds - især hos hanner - er større end skulderhøjden målt ved manken. Panden er bred og flad, med veldefineret midterfure. På grund af skallens form kan man ikke forfra se dens bageste del. Overlinierne af skalle og næseparti er næsten parallelle, let konvergerende.

Stop: Set fra siden er stoppet kraftigt markeret og fremtrædende. Set forfra bemærkes det kun fordi øjenbrynsbuerne danner en tydelig midterfure.

Forhoved: Kæbemusklerne er kraftige, fremtrædende og veludviklede og når til midterpartiet under øjnene. Der kan forekomme enkelte folder tværs hen over tyggemusklerne, men generelt har hovedets hud ingen folder.

Næse: Sort og bred. Spalten mellem næseborene er veldefineret.

Næseparti: Ansat ved inderste øjenkrog, bredt og kegleformet. Set fra siden har det form som en afskåret kegle med bred basis. Næseryggen er lige og let stigende. Forholdet mellem længden af næseparti og skalle er som 1 til 3.

Læber: På siderne dækkes underlæben af overlæben indtil midt på næsepartiet, hvor mundvigen befinder sig. Overlæben er ret stram, mens underlæben er foldet på midten, således at læberne ikke er påfaldende ved lukket mund. Den helt røde slimhinde i mundhulen har tydeligt mønster på tværs af ganen, og kanten af gummerne har sort pigment.

Kæber, bid: Kæberne er kraftige, med fortænderne i en korrekt række, og hjørnetænderne sidder godt langt fra hinanden. Tandsættet er komplet, med hvide og stærke tænder. Biddet er underbid; afstanden i det ikke overdrevne underbid må ikke være over 1 cm. Ved lukket mund må tænderne ikke kunne ses.

Øjne: Store, af oval form med vidt åbne øjenlåg. Øjenrandene er tydelige og let skråtstillede. Farven bør være så mørk som muligt og afstemt efter pelsfarven. Blinkhinden er ikke synlig. Set forfra må det hvide i øjnene ikke være synligt. Øjnene er dybtliggende og ansat i god bredde.

Ører: Ansat højt og ude i siderne, ret små. Den indre øreåbning er synlig, og øret bæres bagud i en bue - såkaldt "rosenøre". I ro ligger ørespidsen under øjenhøjde.

Hals: Kraftig og tyk, i harmoni med helheden. Ved ansatsen har halsen nogenlunde samme diameter som hovedet og er godt indpasset i skulderpartiet. Huden er en smule løs, og en smule tynd, løs halshud er tilladt.

Krop:

Lænd, flanker: Kort og ret smal, tydeligt hvælvet mod krydset.

Kryds: Placeret 1 - 2 cm højere end manken. Skråt stillet i en vinkel på 30° mod vandret og lidt smallere end brystet,

Bryst: Brystkassen er nærmest cylindrisk. Den er dyb og når ned til albuerne. Da toppen af skulderbladene ligger langt fra hinanden, er brystet bredt, hvor manken er højest.

Underlinie: Brystets underlinie er vandret. Buglinien er stigende og let optrukken, dog ikke myndeagtigt.

Hale: Lavt ansat, tyk ved roden og tyndere mod spidsen. I ro bæres den naturligt hængende. Når hunden er aktiv, danner den en let bue og løftes i højde med overlinien.

Lemmer:

Forpart: Lige og parallelle forben, stillet med god bredde.

Skuldre: Moderat korte, let skråtstillede. Ikke fremtrædende.

Overarm: Godt muskuløs og lige, med kraftig benstamme.

Albuer: Holdt fri af brystet på grund af den brede krop, men på ingen måde udaddrejede.

Forpoter: Kraftige, med tykke og tæt samlede tæer, der er let rundede. Trædepuderne er let pigmenterede.

Bagpart: Muskuløs og bredere end forparten.

Overlår: Bredt, naturligt vinklet.

Mellemfod: Kort, lige og stærk. Ulvekløer er uønskede.

Bagpoter: Kraftige, med tykke tæer, der er længere end på forpoterne, men dog giver poten et ovalt omrids. Pigmenterede trædepuder foretrækkes.

Bevægelse: Racens typiske gangart er trav.

Hud: Temmelig tyk. Slutter tæt til kroppen undtagen på halsen, hvor der kan optræde en smule løs halshud.

Pels:

Hårlag: Kort, føles groft.

Farve: Brindlet, fawn og sort, nævnt i den orden, de foretrækkes. Hos brindlede hunde foretrækkes mørke nuancer; hos de fawn-farvede foretrækkes en varm tone. Hvide aftegninger er tilladt på forpoter og bryst og på næsepartiet, op til højst 30% af hele pelsen. Sort maske er også tilladt.

Størrelse:

Skulderhøjde for	hanner:	55 - 58 cm,
	tæver:	52 - 55 cm.
Vægt for	hanner:	35 - 38 kg,
	tæver:	30 - 34 kg.

Mål for en han af middelstørrelse:

Vægt	36 kg
Højde ved krydset	58 cm
Skulderhøjde	56 cm
Brystomfang	78 cm
Hovedets omkreds	59.5 cm
Længde nakke-halerod	73 cm
Hovedets længde	22 cm
Næsepartiets længde	8 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Grove fejl:

- Skulderhøjden større end krydsets højde.
- Underbid mere end 1 cm.
- Saksebid eller tangbid.
- Mangel på to præmolarer.
- Ørerne ikke båret som rosenører, men ligger fladt mod kinderne.
- Ørerne ansat som stå-ører, selv om den yderste trediedel har form som rosenører.
- Hale som hos en Bulldog.
- Enhver anden grov fejl i henhold til standarden.

Diskvalificerende fejl:

- Overbid.
- Lyse eller gule øjne.
- Kuperede ører eller hale.
- Hvide aftegninger, der fylder over 30% af kroppen andre steder end på forben, bryst og næseparti.
- Aftegninger af andre farver end hvidt.
- Skyhed.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI den 13 JUNI 1997

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

MARTS 1998

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JUNI 1997 ¤ ¤ ¤